

08. april 2016

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx om testning for brug af euforiserende stoffer på uddannelsesinstitutioner og kollegier.

(Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke)

Vi skal fra Siumut fremkomme med følgende bemærkninger til det af Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke fremlagte forslag.

Vi vil samtidig fra Siumut udtrykke vores glæde over, at Naalakkersuisut har taget emnet op, da det er et af vort samfunds store problemer.

Siumut skal hermed fremkomme med følgende udtalelse om forslaget, idet vi samtidig ønsker, at præcisere, at vi finder forslaget af særdeles vigtig karakter og af største interesse: Siumut finder det vigtigt, at de mennesker, der lider af misbrugsafhængighed som en sygdom og har problemer hermed i deres liv i øvrigt, skal tilbydes gratis behandling og, at man derfor til stadighed skal arbejde herudfra. Samtidig vil Siumut præcisere, at vi er imod enhver form for narko.

Problemet findes overalt i samfundet og er meget udbredt og har desværre kæmpe store konsekvenser til følge. Vi finder det samtidig mere hensigtsmæssigt at tilbyde den misbrugende elev, frfem for at smide vedkommende ud fra sit kollegieværelse endsige fra sine studier. Denne for ikke at give spot til skade og og afskære vedkommende far sit valg til at studere, men mere for at afhjælpe vekommede fra sit problem. Derfor ser vi helst tilbud til afvænnning som foranstaltning. Såfremt vedkommende tager tilbuddet ser vi dette som et bedre alternativ, hvorefter vedkommende bør fortsætte i sit studievalg.

Der er også tale om uddannelsessøgende i dette forslag.

Et af Siumuts mærkesager er netop, at de uddannelsessøgende skal kunne færdiggøre deres uddannelser. Derfor er det naturligt for Siumut, at pege på, at de uddannelsessøgendes forhold under uddannelsesforløbet, skal være så tilfredsstillende som muligt og Siumut stiller sig til rådighed for, at vi kan bane vejen for, at dette lykkes til glæde for alle parter.

Det grønlandske samfund består af ganske få mennesker og vi har derfor brug for enhver, der kan yde sit bedste til gavn for samfundet. Lysten til at gøre en samfundsmæssig indsats, viljstyrken og evnen til i fællesskab, at være med til udvikle og løfte dette samfund henimod en lysere fremtid – dette er vores alles fælles ansvar. Såfremt der i forbindelse med testning for brug af euforiserende stoffer, findes bevis herfor i kroppen på de uddannelsessøgende, så vil hverken en bortvisning fra selve uddannelsen eller kollegiet, ændre på det problem, som den uddannelsessøgende står med, og vi ser ingen beviser for, at bortvisning har en præventiv virkning.

Set et i mere langsigtet og fremtidigt perspektiv, så skal vort land, såvel på det åndelige plan, som i det daglige praktiske liv, gerne bestå af stærke og sunde individer, hvilket vi alle bør stå sammen om at opnå. Vi ønsker på ingen måde, at tabe de uddannelsessøgende i denne udvikling. Derfor er vi også overbevist om, at et tværfagligt samarbejde blandt de ansvarlige myndigheder og en styrkelse af indsatsarbejdet, er en farbar vej ud af problemet. I samme åndedrag, er vi ligeledes overbevist om, at en forebyggende indsats, som er kvalitativt forsvarlig, er langt at foretrække fremfor straf.

At de uddannelsessøgende der bor i de studerendes boligkomplekser, under ingen omstændigheder må indtage euforiserende stoffer, er en helt naturlig ting at kræve.

Dog skal det nævnes, at det fremgår af de høringssvar, der er fremkommet fra de respektive interessenter, at der er fremkommet en del bekymrede udsagn, der ser ud til at være velbegrundede, hvorfor vi i denne forbindelse mener, at de instanser, der er mere direkte ansvarlige for de uddannelsessøgende og som i det daglige arbejder tæt på de uddannelsessøgende, er dem, der bedst ved hvor skoen trykker, hvorfor man bør lytte grundigt til dem.

Hvis vort samfund skal udvikles henimod et sundere samfund, hvor velfærden stadig forbedres og vi alle får gode vilkår, så er en af nøglerne hertil, at vi bliver mere selvforsynende med veluddannede mennesker på arbejdsmarkedet, hvilket set udfra vort synspunkt, må have en høj politisk prioritet. Man kan heller ikke se bort fra det problem, at der er mange mennesker der allerede er ude i store problemer med deres liv og, at det ikke er meningen, at vi skal forværre deres levevilkår - hvilket vi godt kan frygte kunne ske - og det er præcis derfor, at vi arbejder med denne sag med stor forsigtighed og gerne vil tage hensyn til dels vores store mangel på veluddannede mennesker, men også at tage behørigt hensyn til de uddannelsessøgende, således, at vi ikke lægger unødvendige barrierer ud, der kan stoppe de uddannelsessøgende i deres uddannelsesforløb.

Det er almindeligt kendt, at euforiserende stoffer er sundhedsskadelige under enhver form. Vi kan derfor fra Siumut under ingen omstændigheder acceptere brugen af euforiserende stoffer. Det er derfor også særdeles vigtigt for Siumut, at gøre klart opmærksom på, at der allerede er et stående tilbud til de uddannelsessøgende om, at de kan modtage gratis misbrugsbehandling, hvilket kan ses som en dør der altid står åben.

Vi er vist alle klar over, at misbrug af euforiserende stoffer, kan få betydelige konsekvenser for det enkelte individ i form af såvel fysiske som psykiske mén og skader, som samtidig påfører samfundet betydelige økonomiske omkostninger, hvorfor vi skal stå sammen om og samarbejde om, at skabe et kulturelt stærkt og sundt folk.

Vi vil fra Siumut gerne bemærke, at man udfra de argumenter der benyttes i denne sammenhæng, i stedet for foranstaltning, kan benytte forebyggende arbejde, hvilket set i et samfundsmæssigt perspektiv ikke mindst for børn og unge, baner vejen for et sundere liv, hvis blot de ansvarlige myndigheder allesammen i et fremtidigt perspektiv, ellers vil kunne stå sammen om at yde en tværfaglig indsats.

Vi har bemærket, at loven tager udgangspunkt i at den først og fremmest skal ses som et tilbud, som uddannelsesinstitutioner og kollegier kan vælge at benytte. Ligesom muligheden for at foretage stikprøvekontrol er til stede, men at denne mulighed begrænser sig til uddannelser, som knytter sig til højrisiko erhverv. Siumut finder dette som en naturlig bestanddel i loven, det kan nemlig ikke accepteres at udenforstående personer udsættes for risiko i forbindelse med udøvelsen af et erhverv.

Fra Siumut mener vi endvidere, at menneskerettighederne ikke kan overhøres og, at vi også rent praktisk skal sørge for, at disse overholdes, hvilket vi da også kan se, at der er taget højde for i lovgivningen hvorfor vi skal udtrykke vores tilfredshed hermed. Når vi således reviderer lovgivningen eller udarbejder helt nye love, så er det vigtigt, at man sætter børn og unge i centrum og samtidig tager behørigt hensyn til deres behov ved, at indarbejde disse i lovgivningen; for

eksempel, må vi ikke fratage et ungt menneske dets fremtid, blot som følge af dets ungdommelige kådhed og lyst til at lære livet at kende.

Siumut skal kraftigt opfordre og finder det yderst vigtigt at politiet tager skærpet initiativ til at bekæmpe euforiserende stoffer. Vi ved at samarbejdet imellem politiet, skattestyrelsen og bankerne allerede pågår, og vi tror på at disse kan opnå flere resultater end nu.

Hvis vi skal skabe et stærkt sammenhold omkring et fælles ansvar, og hvis vi alle skal løfte i flok, så er vi nødsaget til, at stille store krav til hinanden og ikke mindst, må vi konstant opfordre og opmuntre børn og unge til, at udvise viljestyrke og kræve, at de skal gøre noget aktivt for at tage del heri.

Ansvar er dit og mit.

Vi bør derfor også skabe de nødvendige rammer for, at de unge der allerede har fået børn og virkelig ønsker, at gennemføre en uddannelse, skal kunne opleve trygge rammer og et sundt miljø, hvilket vi til stadighed bør sætte højt. Det ligger derfor Siumut stærkt på sinde, at det miljø som de uddannelsessøgende udsættes for i løbet af deres uddannelsesforløb, til enhver tid skal tage udgangspunkt i, at der ikke på nogen måde bliver indtaget euforiserende stoffer i og omkring de studerendes boliger.

De uddannelsessøgende selv har også en forpligtelse til overfor det omgivende samfund, at udvise ansvarlighed i forbindelse med, at udvise en sund adfærd som uddannelsessøgende. Der må derfor etableres et tværfagligt samarbejde rundt omkring hvor de ansvarlige myndigheder er placeret for at sikre, at brugen af euforiserende stoffer ikke anses som noget sjovt. Vi må derfor styrke lysten til at gøre noget ved misbruget og bane vejen herfor, således at de mennesker der er udsatte herfor får den rigtige hjælp i form af forebyggelses arbejde og indsats også i form af etablering af behandlingstilbud for misbrugere.

At løfte i flok kommer af kræfter der forenes; de forenede kræfter skabes ved at hjælpes ad - at hjælpes ad er vores fremtid.

Fra Siumut vil vi inden punktet andenbehandles anbefale, at forslaget behandles og afdækkes yderligere i det respektive udvalg.

Laura Táiunâjik
Siumut